

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3Csr/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817202927
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2017:8817202927.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v spore žalobkyne: F. Č., S.. XX.XX.XXXX, M. XXX XX S. A. XXX zastúpená WEBBER LEGAL, s.r.o., IČO: 50 680 552 Na rozhladke 2, 931 01 Bratislava proti žalovanému: Profi Credit Slovakia s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zast. AK-JUDr. Andrea Cviková s.r.o., Kubániho č. 16, 811 04 Bratislava o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter so sídlom Framborská 3605, 010 01 Žilina, zo dňa 29.09.2016, sp. zn. RK-PC-690/16-MK v celom rozsahu.

II. Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter so sídlom Framborská 3605, 010 01 Žilina, zo dňa 29.09.2016, sp. zn. RK-PC-688/16-MK v celom rozsahu.

III. Žalobkyni sa p r i z n á v a j ú trovy konania v celom rozsahu s tým, že o týchto bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou v konaní 3Csr/1/2017 domáhala rozhodnutia, ktorým by súd zrušil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter zo dňa 29.9.2016 č.k. RK - PC-690/16- MK, ktorým jej rozhodcovský súd uložil povinnosť zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku žalobcovi (v tomto konaní žalovanému) sumu 2038,92,- euro a zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 0,55% ročne, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 119,85 euro a trovy konania vo výške 38,16 euro a trovy právneho zastúpenia vo výške 239,70 euro.

2. Svoju žalobu odôvodnila tým, že dňa 29.11.2016 bol žalobkyni doručený rozhodcovský rozsudok s tým, že rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. Žalobkyňu ako účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré odporuje dobrým mravom, s tým, že rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Medzi žalobkyňou a žalobcom bola dňa 26.12.2014 uzavretá zmluva o revolvingovom úvere vo výške 1470,- euro. Spolu s touto zmluvou bola uzavretá rozhodcovská zmluva, súčasťou ktorej bola aj rozhodcovská doložka. V zmysle rozhodovacej praxe všeobecných súdov sa takáto alternatívna rozhodcovská doložka považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ďalej žalobkyňa vo svojej žalobe uviedla, že v návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX1 nie je uvedená doba trvania zmluvy, ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V návrhu zmluvy je uvedená iba informácia o predpokladanej RPMN a oznámenie o schválení úveru je uvedená iná RPMN, ako tá s ktorou spotrebiteľ

prejavil súhlas v návrhu na uzavretie zmluvy. Chýba informácia o výške, počte a termíne splátok v členení na istiny, úroky a iné poplatky. Žalobkyňa zároveň poukázala na RPMN vo výške 69,20 % a ročný úrok vo výške 70,01%, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi a ako také sú v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka.

3. Žalobkyňa sa v konaní vedenom na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou 4Csr/1/2017 domáhala proti žalovanému, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter zo dňa 29.9.2016 č.k. RK-PC-688/16-MK v celom rozsahu prakticky s tých istých dôvodov ako v konaní 3Csr/1/2017 s tým, že v tomto konaní 4Csr/1/2017 išlo o návrh na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX.

4. Žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu zaslal svoje vyjadrenie k žalobe, v ktorom uviedol, že so žalobami na zrušenie rozhodcovských rozsudkov nesúhlasí, s tým že právomoc rozhodcovského súdu bola daná na základe rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a týka sa to aj rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 26.2.2014, ktorú žalovaný považuje za platne uzavretú. To isté sa týka aj rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Rozhodcovské zmluvy boli uzavreté v súlade s rozhodcovským poriadkom, boli individuálne dohodnuté. Žalovaný popiera tvrdenia žalobkyne o rozpore s dobrými mravmi, pretože výška odplaty bola dohodnutá slobodne a žalobkyňa neoznačila žiaden dôkaz, podľa ktorého by odplata mala byť neplatnou.

5. Súd po oboznámení sa so žalobami žalobkyne proti žalovanému v konaniach vedených na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou 3Csr/1/2017 a spisová zn. 4Csr/1/2017 dospel k záveru, že všetky vyššie uvedené konania boli začaté na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou a vo všetkých nárokoch žalobkyne tieto konania spolu skutkovo súvisia a týkajú sa tých istých strán. Súd preto uznesením zo dňa 3.8.2017 spojil konanie pod spisovou značkou 3Csr/1/2017 a 4Csr/1/2017 na spoločné konanie a prejednanie pod spisovou značkou 3Csr/1/2017.

6. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 06.09.2017 prostredníctvom svojho zástupcu uviedla, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu, s tým, že zástupca žalovaného sa pojednávania nezúčastnil, svoju neúčast' neospravedlnil, súhlasil s pojednávaním v neprítomnosti žalovaného a trvá na písomnom vyjadrení. Súd preto vykonal pojednávanie v neprítomnosti zástupcu žalovaného.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s podstatným obsahom listín tvoriacich obsah spisu sp. zn. 3Csr/1/2017 s tým, že takto sa oboznámil so žalobou na čl. 1-4, rozhodcovským rozsudok č. k. RK-PC-690/16-MK na čl. 6-13, zmluvou o revolvingovom úvere na čl. 14-15, splátkovým kalendárom na čl. 16-17, rozhodcovskou zmluvou na čl. 18, listom zástupcu žalobkyne zo dňa 08.12.2014 na čl. 19-22, potvrdením o zadaní prevodu W. na čl. 23, vyjadrením zástupcu žalovaného na čl. 30-32 spolu s prílohami až na čl. 42. Ďalej zo spisu Okresného súdu vo Vranove nad Topľou sp. zn. 4Csr/1/2017 sa oboznámil so žalobou na čl. 1-4, rozhodcovským rozsudkom na čl. 6-13, zmluvou o revolvingovom úvere na čl. 14-15, splátkovým kalendárom na čl. 16-17, rozhodcovskou zmluvou na čl. 18, listom zástupcu žalobkyne zo dňa 08.12.2014 na čl. 19-22, potvrdením o zadaní prevodu W. na čl. 23, vyjadrením zástupcu žalovaného zo dňa 12.05.2017 na čl. 28 spolu s prílohami až na čl. 39, podaním zástupcu žalovaného na čl. 35.

8. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX obe zo dňa 26.2.2014 sú zmluvy vopred vyhotovené a predformulované a vyhotovené takým drobným písomnom, že sú prakticky nečitateľné. Ako to vyplýva so zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX tak žalovaný poskytol žalobkyňi úver 1470,- euro, pričom ďalšie údaje sú v uvedenej zmluve prakticky nečitateľné. Podľa zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, tak žalovaný poskytol žalobkyňi úver 1470,- euro a celková čiastka, ktorú mala zaplatiť žalobkyňa za dobu čerpania úveru predstavuje čiastku 3307,92 euro. Aj k tejto zmluve o revolvingovom úvere bola účastníkmi podpísaná rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX obe zo dňa 26.2.2014, ktoré zmluvy sú vopred predformulované a vyhotovené takým drobným písomom, že sú prakticky nečitateľné.

9. Ako to vyplýva z rozhodcovského rozsudku sp.zn. RK-PC-690/16-MK zo dňa 29.9.2016 tak žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku suma 2048,92 euro, zmluvná pokuta vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 0,55% ročne plus trovy konania. V tomto samotnom rozhodcovskom rozsudku je uvedené, že žalovaný sa k predmetnej žalobe vyjadril, že namieta nedostatok právomoci rozhodcovského súdu a neplatnosť rozhodcovskej doložky, že zmluva bola uzavretá so zmenami, ktoré sa udiali až po jeho podpise, že ide o neplatný právny úkon, že neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobkyňa podľa tohto rozhodcovského rozsudku namieta v podstate tie isté skutočnosti, ktoré uvádza vo svojej žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku. To isté sa týka aj rozhodcovského rozsudku RK-PC-688/16-MK.

10. Podľa ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.02.2014, ako aj rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.02.2014, zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.2.2014 ako aj rozhodcovské zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.02.2014 sa za spotrebiteľské zmluvy považovali kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v 8. časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný od 1.7.2007 a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

12. Nepochybne zmluvy o revolvingovom úvere uzavreté medzi účastníkmi sú teda spotrebiteľskými zmluvami v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

13. Pri závere o tom, že zmluvy o revolvingovom úvere, je potrebné považovať za spotrebiteľské zmluvy, je potrebné na ne aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

14. V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

15. Podľa § 53 ods. 4 citovaného zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Ako vyplýva z § 54 ods. 1, ods. 2 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

18. Ako vyplýva § 1 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účinného v čase vydania rozhodcovského rozsudku v rozhodcovskom konaní možno rozhodovať len spory, ktoré účastníci konania pred súdom môžu skončiť súdnym zmierom.

19. V zmysle § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
- f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo
- i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.13a)

20. Podľa § 17 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účastníci rozhodcovského konania majú v rozhodcovskom konaní rovné postavenie. Každému účastníkovi rozhodcovského konania sa má poskytnúť rovnaká možnosť na uplatnenie jeho práv a na ich ochranu.

21. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

22. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

23. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

24. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

25. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a z hodnotenia v konaní vykonaných dôkazov je súd toho názoru, že žaloby o zrušenie rozhodcovských rozsudkov boli podané dôvodne.

26. Zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré sú predmetom tohto konania sú spotrebiteľskými zmluvami podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Zo zmluvy je zrejmé, že žalovaný konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa bola spotrebiteľom, keďže zmluvu uzavrela ako fyzická osoba a pri jej uzatvorení nekonala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačných tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť meniť obsah takto navrhnutých zmlúv.

27. Občiansky zákonník účinný od 1.1.2008 za neprijateľnú podmienku v ustanovení § 53 ods. 4 písm. r) považuje aj dojednanie vyžadujúce v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Na iné vyhodnotenie takejto neprijateľnej podmienky nie je dôvod ani u zmlúv uzatvorených pred 31.12.2007. Občiansky zákonník účinný do 31.12.2007 len demonštratívne menoval niektoré neprijateľné podmienky, a teda charakter neprijateľných podmienok mohli mať aj iné podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Občiansky zákonník s takýmito neprijateľnými podmienkami spôsobujúcimi značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v ust. § 53 vždy spájal sankciu neplatnosti. Rozhodcovskú doložku v predmetnej veci si žalobca osobitne nevyjednal, nakoľko táto splyvala s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všeobecným obchodným podmienkam a teda aj rozhodcovskému konaniu vyvolanému dodávateľom.

28. Žalovaný je toho názoru, že rozhodcovská doložka bola dojednaná individuálne, čo má byť preukázané tým, že je upravená v Osobitných zmluvných dojednaniach, ktoré žalobkyňa podpísala osobitne a osobitne podpísala aj všeobecné podmienky žalovaného.

29. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 21. marca 2013, sp. zn. 6 Cdo 217/2012)

30. V danom prípade bolo potrebné posúdiť, či Rozhodcovské zmluvy uzavreté účastníkmi dňa 26.02.2014, ktoré boli podpísané účastníkmi v ten istý deň, ako Zmluvy o revolvingovom úvere, boli dojednané a individuálne dohodnuté a teda či boli uzavreté ako platné rozhodcovské zmluvy.

31. Z vykonaného dokazovania súd mal za to, že skutočne rozhodcovské zmluvy zo dňa 26.02.2014, boli vopred pripravené, predformulované a vyhotovené takým drobným písmom, že je prakticky nečitateľné. Žalobkyni zrejme neostávalo nič iné, len tieto rozhodcovské zmluvy zo dňa 26.02.2014 iba podpísať, spolu so zmluvami o revolvingovom úvere zo dňa 26.02.2014, v prípade, že chcela, aby jej žalovaný úver poskytol. Takéto konanie nemožno považovať za individuálne dojednanie rozhodcovskej zmluvy.

32. V tejto súvislosti možno poukázať aj na Nález Ústavného súdu ČR IV. ÚS 2735/11 zo dňa 3.4.2012, v ktorom sa zdôrazňuje, že právo na zákonného sudcu zaručené v čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd sa primerane vzťahuje aj na rozhodcovské konanie. Ak sa výber rozhodcu neurčil podľa transparentných pravidiel, nemôže byť akceptovateľný ani výsledok tohto rozhodovania.

33. Pri posudzovaní spotrebiteľských zmlúv je potrebné si uvedomiť, že nie je dôležité to, že spotrebiteľ zmluvu podpísal a s podmienkami zmluvy súhlasil. Ustanovenia zmluvných podmienok, ktoré sú formulárove predtlačené a neumožňujú jednoznačne slabšej strane (spotrebiteľovi) ich modifikáciu, predstavujú možnosť vyvolania nepriaznivých následkov na strane spotrebiteľa (Nález Ústavného súdu ČR III. ÚS 562/12 zo dňa 24.10.2013, I. ÚS 199/11). Tento uhol pohľadu spočívajúci v rozhodujúcom princípe a to princípe ochrany práva spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany je rozhodujúci pri spotrebiteľských právnych vzťahoch.

34. V predmetnej veci došlo k porušeniu ustanovenia § 40 ods. 1 písm. g), j) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, nakoľko pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy zo dňa 11.04.2014 došlo k porušeniu zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania práve so zreteľom na to, že táto rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná so spotrebiteľom a vylučuje spotrebiteľa z možnosti obrátiť sa so svojimi nárokmi aj na všeobecný súd. Navyiac, v zmysle písm. j) citovaného zákona, pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa a to § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

35. Ako to vyplýva z oboznámených zmlúv o revolvingovom úvere, tak v oboch prípadoch žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 1470,-euro a pritom žalobkyňa mala uhradiť za dobu čerpania úveru celkovú čiastku 3307,92 euro čo predstavuje viac ako 100% navýšenie dlžnej sumy. Takýto postup keď už nič iné je v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka, pretože právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom je neplatný.

36. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd žalobe žalobkyne vyhovel a o trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojitosti s ust. § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku tak, že priznal žalobkyni náhradu trov konania v celom rozsahu, nakoľko táto mala v konaní plný úspech, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte vyhotovení tak, aby jedno vyhotovenie zostalo na súde a aby každý z účastníkov konania obdržal jedno vyhotovenie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.